

T.C.

DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2008/3075

Karar No : 2013/346

REKABET KURUMU

Tarih : 21.10.2013
Sayı : 7142

Temyiz Eden (Davacı) : Bolu Çimento San. A.Ş.
Vekilleri : Av. Dr. K. Haluk Eruygur, Av. Faruk Petriçli
Ziya Gökalp Cad. No:64 Kurtuluş/ANKARA
Karşı Taraf (Davalı) : Rekabet Kurumu Başkanlığı - ANKARA
Vekilli : Av. Meltem Türkoğlu - Aynı adreste
İstemin Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 24/06/2008 günlü, E: 2006/4229, K: 2008/5041 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması, davacı tarafından istenilmektedir.
Savunmanın Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.
Danıştay Tetkik Hakimi : Mustafa Karabulut
Düşüncesi : Temyiz isteminin reddi ile Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca dosya incelendi, gereği görüldü:

Dava; davacıya idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu kararının davacı şirkete yönelik kısımları ile para cezasının tahsili için tesis edilen işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onüçüncü Dairesince; Kurul'un 17/06/1999 günlü kararıyla çimento sektörüne yönelik olarak önaraştırmanın başlatıldığı, 20/06/2000 günlü Kurul kararı ile de çimento sektöründe faaliyet gösteren 22 teşebbüs hakkında 4054 sayılı Kanun'un 4. ve/veya 6. maddelerini ihlâl edip etmediklerinin tespiti amacıyla soruşturmanın açıldığı, 4054 sayılı Kanun'un 43. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca hakkında soruşturma açılan taraflara soruşturma açıldığına dair bildirim yapılarak, yazılı savunmalarının alındığı, soruşturma raporunun tebliğini takiben, taraflardan ikinci yazılı savunmalarının alındığı, soruşturma heyetinin hazırladığı ek yazılı görüşün, Kanun'un 45. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca taraflara gönderildiği, hakkında soruşturma yapılan tarafların ek yazılı görüşe karşı cevabının yasal süresi içinde Rekabet Kurumu kayıtlarına girdiği, Rekabet Kurulu'nun 27/11/2001 günlü toplantısında alınan karar uyarınca, 4054 sayılı Kanun'un 47. maddesi hükümleri çerçevesinde 17-18/01/2002 tarihlerinde sözlü savunma toplantısının yapıldığı ve 01/02/2002 günlü, 02-06/51-24 sayılı Kurul kararıyla nihaî kararın alındığı, Rekabet Kurulu'nun aldığı nihaî karara karşı, davacı ve diğer teşebbüsler tarafından Dairelerinde davalar açıldığı, Rekabet Kurulu'nun davacı hakkındaki kararının, "soruşturmaya yürüten Kurul üyesinin nihaî karar toplantısına katılarak oy kullanmasının hukuka aykırı olduğu" gerekçesi ile iptaline karar verildiği, Danıştay'ın iptal kararı üzerine, önaraştırma ve soruşturmaya ait tüm savunma, ek savunma, sözlü savunma tutanakları, raporlar, Danıştay'ın iptal kararı, tüm dosya içerisinde yer alan bütün bilgi ve belgelerin Rekabet Kurulu tarafından yeniden incelenmesi sonucunda dava konusu kararın alındığının anlaşıldığı; dava konusu kararın alınmasına konu edilen tüm delillerin, önaraştırma ve soruşturma raporlarında, yazılı ve sözlü savunmalarında yer aldığı görüldüğünden, bu anlamda yeniden soruşturma açılmasını ve yapılmasını gerekli kılan bir hususun da bulunmaması nedeniyle, Danıştay kararındaki gerekçe doğrultusunda, soruşturmacı üyenin bulunmadığı Kurul toplantısında, mevcut üyelerle yeniden karar alınmasında hukuka aykırılık görülmediği belirtildikten sonra, 4054 sayılı Rekabetin Korunması

Hakkında Kanun hükümlerinden bahisle, davacı Bolu Çimento, Baştaş, Set Çimento ve Ytbtaş Lafarge'in Ankara PKÇ 32,5 torbalı çimento pazarında 16/12/1999 tarihinden itibaren fiyat tespiti konusunda anlaşma içinde olduklarının anlaşıldığı; davacının, bayilerinin bölgeler arası ticaretini engellemesi davranışına gelince; Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğindeki kurallardan bahisle, Tebliğin münhasır bölgelerin varlığına izin verdiği, bu izne getirilen sınırlamanın ise, tek elden dağıtıcı üzerine, anlaşmada belirlenen bölge dışında anlaşma konusu mallarla ilgili olarak, müşteri aramama, şube açmama ve dağıtım deposu kurmama yükümlülüklerinden başka rekabet sınırlaması yüklenememesi olarak öngörüldüğü, tek elden dağıtıcı üzerine, "aktif satış" olarak tanımlanan bu kısıtların getirilmesine izin verilirken, bunlar dışında kalan her türlü satış "pasif" olarak değerlendirilmekte ve yapılacak engellemelerin, 4054 sayılı Kanun'un ihlâli olarak kabul edildiği, dolayısıyla bir alıcının, diğer bölgelerden gelecek talepleri, bu bölgelerde, müşteri aramamak, şube açmamak ve dağıtım deposu kurmamak koşuluyla dilediği gibi karşılayabileceği, ancak tek elden dağıtım bölgeleri belirlenmemişse (birden fazla yeniden satıcının bir pazarda görevlendirilmesi gibi), ilgili Tebliğ'in dayanak noktasını oluşturan ve korunması gereken bir çıkarın da bulunmadığı; olayda, davacının 1998'den itibaren Tek Elden Satın Alma ve Tek Elden Dağıtım Anlaşmaları yapmaya başladığı, ancak yerinde incelemeler sırasında, bu anlaşmalardan farklı bayilik protokollerine de rastlandığı, bu sözleşmelerde, bayinin aldığı malı, satışın yapıldığı bölge dışına çıkarmasının kesinlikle yasaklandığı ve para cezası yanında bayiliğin iptali yaptırımının da uygulanacağını kurala bağlandığı, bu şekilde, davacı şirketin bayilerin bölgeler arası ticaretini engelleyici anlaşma niteliğindeki uygulamaları nedenleriyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesine aykırı davrandığının anlaşıldığı; dava konusu Kurul kararıyla davacıya 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, Ankara pazarında diğer teşebbüslerle birlikte 16/12/1999'dan itibaren fiyat tespiti konusunda anlaşma içinde olmasından dolayı, 1999 yılı net satışları üzerinden taktiren %1 oranında idarî para cezası, yine 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinde yasaklanan bayilerinin bölgeler arası ticaretini engelleyici anlaşma niteliğindeki uygulamalarda bulunmasından dolayı da, 1999 yılı net satışları üzerinden taktiren binde iki oranında idarî para cezası verildiğinin görüldüğü, davacı şirkete, faaliyette bulunduğu pazardaki 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesine aykırı anlaşmaları nedeniyle, her bir anlaşma için ayrı ayrı ceza verildiği görüldüğünden, bu hususun hukuka aykırılık oluşturup oluşturmadığının incelenmesinin gerekli bulunduğu, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtildikten sonra altı bent halinde özelliği olan hallerin sayıldığı, Kanun'un davaya konu eylem ve işlem tarihinde yürürlükte bulunan 16. maddesinin ikinci fıkrasında da, bu Kanun'un 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlara para cezası verileceğinin düzenlendiği, bu düzenlemeler uyarınca Kanun'un 4. maddesinde yasaklanan davranışlardan birinin işlenmesi halinde, saptanan bu davranışın para cezasına konu teşkil edeceğinin açık olduğu, Kurul'ca 4. maddeye aykırı piyasa, nitelik ve kronolojik süreç gözönüne alınarak birden fazla davranışın saptanması halinde, her davranışın ayrı bir ihlâl teşkil etmesi nedeniyle bunların ayrı ayrı cezalandırılmasının gerektiği, bunların tek soruşturma içinde saptanması ve Kanun'un aynı maddesinin ihlâli niteliğinde olmalarının hepsine tek bir para cezası uygulanmasına neden teşkil etmeyeceği, aksi bir uygulamanın, Kurul'un tek veya birden fazla soruşturma yapmasına yönelik çalışma tarzına bağlı olarak farklı uygulamaları gündeme getireceği, nitekim 16. maddenin 5. fıkrasında Kurul'un para cezasına karar verirken kastın varlığı, kusurun ağırlığı, ceza uygulanan teşebbüs veya teşebbüslerin pazar içindeki gücü ve muhtemel zararın ağırlığı gibi unsurları dikkate alacağı hükme bağlanırken, bunlar arasında birden fazla

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2008/3075

Karar No : 2013/346

davranışın varlığına yer verilmeyerek bunun cezanın ağırlaştırma nedeni olarak öngörülmediğinin ortaya konulduğu, olayda da yapılan soruşturma sonucu, davacı Bolu Çimento'nun, Ankara PKÇ 32,5, torbalı çimento pazarında, Set Çimento, Yibitaş Lafarge ve Baştaş ile birlikte 16/12/1999 tarihinden itibaren fiyat tespiti konusunda anlaşma içinde oldukları ve yine aynı pazarda davacı şirketin bayilerin bölgeler arası ticaretini engelleyici anlaşma niteliğindeki uygulamaları nedenleriyle ayrı ayrı idarî para cezası uygulanmasında ve para cezasının tahsili için tesis edilen Kurum işleminde mevzuata aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davacı, anılan kararı temyiz etmekte ve bozulmasını istemektedir

Temyiz edilen kararla ilgili dosyanın incelenmesinden; Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenlerinin kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı anlaşıldığından, davacının temyiz isteminin reddine, Danıştay Onüçüncü Dairesinin 24/06/2008 günlü, E: 2006/4229, K: 2008/5041 sayılı kararının ONANMASINA, kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 04/02/2013 gününde oybirliği ile karar verildi.

Danıştay
Başkanvekilli
Sinan
YÖRÜKOĞLU

Üye
Halide Ayfer
ÖZDEMİR

Üye
Nüket
YOKLAMACIOĞLU

Üye
İbrahim
BERBEROĞLU

Üye
Gürsel
MEKİK

Üye
Kadir
ÖZKAYA

Üye
Şaban
IŞIK

Üye
İbrahim
ALİUSTA

Üye
Halil
ÇIRAK

Üye
Vahit
BEKTAŞ

Üye
Hasan
GÜZELER

Üye
Mehmet
ÇELİK

Üye
Orhan
BOYRAZ

Üye
Abdülkadir
ATALIK

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ

Üye
Prof. Dr. Ali Dursun
ULUSOY

Üye
Fatih
ÇİHANGİR